

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.I.182/2008/7. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2008. május 13. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A jelentős értékre fegyveresen elkövetett rablás büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2008. évi február hó 18. napján kihirdetett 8.B.1017/2006/83. számú ítéletét helybenhagyja.

I. és II.r. vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztések tartamába.

A másodfokú eljárásban 6.000 (Hatezer) Ft az I.r. vádlottat terhelő, és 7.200 (Hétezer-kettőszáz) Ft az állam terhén maradó bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokon eljáró bíróság I.r. vádlottat a Btk. 321.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés b/ pontjának II. fordulata szerint minősülő társtettesként elkövetett rablás büntette, a Btk. 175.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntette és a Btk. 326.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a/ pontja szerint minősülő orgazdaság büntette miatt halmazati büntetésül 6 évi börtönre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

II.r. vádlott bűnösségét a Btk. 321.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés b/ pontjának II.fordulata szerint minősülő társtettesként elkövetett rablás büntetében, a Btk. 175.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntetében, a Btk. 321.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a/ pontja szerint minősülő rablás büntetében és 3 rb. a Btk. 277.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő okirattal visszaélés vétségében állapította meg és ezért 6 év 2 hónapi börtönre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

III.r. vádlottat a Btk. 321.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés b/ pontja szerint minősülő felbújtóként elkövetett rablás büntetében találta bűnösnek és ezért 5 év 2 hónapi börtönbüntetést és 6 év közügyektől eltiltást szabott ki.

Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelek sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen I.r. vádlott enyhítésért, az elsőfokú eljárásban meghatalmazott védője - aki a határozat kihirdetésénél nem volt jelen - írásban jelentett be fellebbezést szintén enyhítés céljából és enyhítő szakasz alkalmazásával a törvényi minimumot el nem érő büntetés kiszabását kérte.

II.r. vádlott és védője részben felmentésért, részben enyhítésért jelentettek be jogorvoslatot, míg III.r. vádlott és meghatalmazott védője elsősorban felmentésért, másodlagosan enyhítésért fellebbeztek.

Az ügyész az ítéletet a nyilatkozattételre fenntartott 3 napon belül mindhárom vádlott tekintetében tudomásul vette.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.302/2007/8-9. számú átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helyes rendelkezései és indokai alapján történő helybenhagyását indítványozta.

Az ítélet tábla a védelmi perorvoslatok folytán a megyei bíróság ítéletét a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján a Be. 361.§-a szerinti nyilvános ülésen bírálta felül teljes terjedelmében. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával eljárva ügyfelderítési kötelezettségének teljes körűen eleget tett. Az általa megállapított tényállás hiánytalan, az ítélet tábla a másodfokú eljárásban irányadónak tekintette. Az elsőfokú bíróság ténybeli és jogi indokolási kötelezettségét is teljesítette.

Meggyőző érvek alapján vetette el I.r. vádlott azon védekezését, mely szerint az I. tényállás alatti cselekményét olyan fenyegetés hatása alatt követte el, amely korlátozta őt az akaratának megfelelő magatartás tanúsításában.

A vádlott másodfokú eljárásban kirendelt védője hivatkozott a pszichológus szakértői véleményre, amely azt állapította meg, hogy a vádlottnál olyan mértékű, a cselekménnyel ok-okozati viszonyba hozható félelem tapasztalható, amely alkalmas lehetett arra, hogy a vádbeli cselekmény elkövetésekor kényszer hatása alatt cselekedjen.

Az elsőfokú bíróság e körben is részletesen vizsgálódott és a szakértői bizonyítás tükrében a fenyegetettséget, amely a bűncselekmény elkövetését indukálta volna, nem találta bizonyítottnak. Az egyéb személyi bizonyítékokkal összhangban a jól kialakított egységes védekezési stratégia részét képezte.

II.r. vádlott tagadta a sérelmére elkövetett bűncselekményt, illetve a fegyver használatát.

A sértett - aki az elsőfokú tárgyaláson is még mindig az események hatása alatt állt - mindvégig egyezően adta elő a történeteket, vallomásainak hitelt érdemlőségéhez kétség nem férhetett.

III.r. vádlott tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését, az elsőfokú tárgyaláson élt a hallgatás jogával.

Az elsőfokú bíróság iratellenességtől mentesen állapította meg tanúsított magatartását, amely teljes körű felbújtói magatartás volt, amelyet nemcsak a híváslisták, hanem egyéb személyi bizonyítékok is alátámasztottak.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a vádlottak büntetőjogi felelősségét, így a felmentést illetve részfelmentést célzó védelmi jogorvoslatok eredményre nem vezethettek tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadják.

Törvényes valamennyi vádlott esetében a cselekmények jogi minősítése és megjelölése is, figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság 61. számú Büntető Kollégiumi véleményében adott iránymutatásra is.

A büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket a megyei bíróság hiánytalanul feltárta és helyesen értékelte.

A vádlottakkal szemben a törvényi minimum közelében kiszabott főbüntetések és ehhez igazodó mellékbüntetések eltúlzottnak semmiképpen nem tekinthetők, inkább enyhék, így azok további mérséklésére az ítéletábra lehetőséget nem látott. Az elsőfokú bíróság valamennyi vádlott esetében a büntetés végrehajtás fokozatát eggyel enyhébb, börtön fokozatban állapította meg, melyet az ügyész sem kifogásolt.

Mindezek alapján a megyei bíróság ítéletét az ítéletábra helyes rendelkezései és indokai alapján a Be. 371.§ (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

I. és II.r. vádlottak esetében az előzetes letartóztatásban töltött idő további beszámításáról a Btk. 99.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett .

III.r. vádlottal szemben elrendelt lakhelyelhagyási tilalom a Be. 137.§ (5) bekezdése alapján a másodfokú eljárás befejezéséig tartott.

Az ő vonatkozásában a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál 2006. június 26. napján - által - BL.24/2006. számon készpénzben bírói letétbe helyezett 2 millió Ft óvadék a Be. 148.§ (3) bekezdése alapján visszaadásra kerül, amennyiben a büntetés letöltését megkezdte.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 381.§ (1) bekezdése szerint történt rendelkezés, mely bűnügyi költséget II.r. vádlott esetében személyes költségmentessége okán az állam viseli.

Debrecen, 2008. május 13.

Dr. Balla Lajos sk.	Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk..	Elek Balázs sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék: A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 8.B. 1017/2006/83. számú ítélete a másodfokú bíróság jelen végzésével mindhárom vádlott tekintetében 2008. május 13. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2008. május 13.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke